

Ballagás az általános iskolában

2017. június 16-án 17 órakor utoljára szólalt meg a csengő 37 végzős diák számára az általános iskolában. A diákok igazgatójukkal és osztályfőnökeikkel, Siposné Káldy Gyöngyi és Jakabné Varga Ildikó tanárokkal ballagási dalokat énekelve körbejárták az iskolát,

majd a Himnusz elénekzése után Dedics Virág, 7.a osztályos tanuló köszöntötte a vendégeket és az ünnepség narrátoraként felkonferálta Gerencsér Orsolyát, aki Reményik Sándor: Mi mindig búcsúznak c. versét szavalta el. A hetedikesek nevében Káldi Léna és Böröcz Máté búcsúzott a végzősöktől. Cséri Alexandra Ady Endre: Üzenet egykori iskolámba c. verse után Tóth Andor köszönt el az iskolától, a tanulóktól, tanároktól.

Sejberné Szabó Marianna igazgatónő ünnepi gondolataiban kiemelte „Remélem, azok az **értékek**, amelyek szerint igyekeztünk Titeket nevelni, számotokra is fontosak lettek, és talán segítséget adnak később. Biztos vagyok abban, hogy most még nem így gondoltok mindent, de azt is tudom, hogy később ez megváltozik, s igazat adtok nekünk. ... Felnőttnek lenni jó, mert önállósággal jár, függetlenséget ad és felelősséget. De egyben nehéz is. ... Igyekeztünk benneteket közösséggé kovácsolni és bízunk benne, hogy megéreztetek, méltó emberi életet csak hitben és szép emberi kapcsolatokban érdemes élni. Olyan közösségben, ami biztonságot ad és kiteljesít. ... Menjetek, és kezdjétek az újhoz: ne féljétek a vetélkedéstől, az önérvényesítéstől, a győzelemtől, és legyetek vetélkedők, önérvényesítők és győzők, mert így szép az élet. De sose felejtsetek el, hogy ezek nem célok, hanem eszközök arra, hogy magatokban és másokban meglássátok az erőt, a jót, és kibontsátok az értékeket. Menjetek, legyetek erősek, szerezzetek tapasztalatokat, és ne felejtsetek, hogy mindez csak akkor ér valamit, ha azt nem tartjátok meg magatoknak, hanem gazdagítjátok vele a rátok bízottakat, társaitokat, közösségeket. Ne felejtsetek, hogy csak az teljesebben ki, aki tartozik valahová. ... Nagyon jó érzés volt gondolatban végigszaladni a 8 éven. Emlékszem, mikor szüleitekkel jöttetek beiratkozni az igazgatói irodába. Mikor Papp Zsuzsa és Süle Erika tanító néni terelgetésével készültetek a farsangi karneválokra, Alsóújlakon Vali nénivel. Módli Zsuzsa és Németh Éva nénivel élveztetek először a nagy épület adta lehetőségeket. Többetekkel kisiskolás korában gyakran jártunk korcsolyázni. Elevenen élnek bennem azok a délutánok.

Siposné Káldy Gyöngyi és Jakabné Varga Ildikó tanárnők 5. osztálytól irányítottak benneteket osztályfőnökként. Nagyon jó csapat voltatok. Példaértékű volt az évfolyam közössége. Szinte mindent együtt csináltatok. Többen voltatok az irodámban, szerencsére csupa jó miatt. !!! Ha a társatok lennének, az én emlékkönyvemben biztos benne lennének a Novai erdei iskolás napok, mikor „A Pál utca fiúk”-at dolgoztátok fel, aztán az azt követő budapesti kirándulás, mikor a Grundot is kipróbáltátok. Hatodikos korotokból a zalaszabari erdei iskola. Milyen fáradtak voltatok az utána következő napokban!

Az egyik legszebb emlék, remélem Nektek is, mikor Erdélyben voltunk a Határtalanul programban. Most is borsózom, mikor eszembe jutnak az ott töltött napok, a „Jó, jó, jó, de jó nekem... refrén, amit az ottani árvaházi gyerekekkel és a buszon is zengtetek. ... Eszembe jutnak a nyári balatoni táborok. Szívesen emlékszem vissza a lányokkal történt „kerekasztal” beszélgetésre, vagy mikor a küldöttségetek időpontot kért tőlem, s átbeszéltünk néhány nektek nem tetsző dolgot. Igen, azt így kell csinálni. Továbbra is kövessétek ezt az utat! Intelligensen mindent meg lehet beszélni, érdekeket lehet és kell ütköztetni. A miként a fontos, a hogyan-on van a hangsúly.

Kedves Ballagók! Nem vagyok könnyű helyzetben. Ahogy a B-sek az Ismerős arcok szerzeményében, búcsúdalként énekeltek: *Annyi mindent kéne elmondanom, s ha nem teszem, talán nem is lesz rá alkalom. Bár a lényegét nem értheted, amíg nem éltél nehéz éveket.* Annyi mindent szeretnék még Nektek elmondani, nagyon sok, szép emléket tudtam előhívni, felidézni az elmúlt napokban, Legszívesebben külön-külön szólnék **Mindegyikőtökhöz.** ...Két teljesen más habitusú, összetételű osztály voltatok, különböző területeken értékes

gyerekekkel. Persze voltak hibáitok, ahogy nekem/nekünk is. Ennek ellenére mindkét csapatot a szívembe zártam, s fájó szívvel engedlek el Benneteket, kedves ballagók.

Az A-sok sokkal végletesebbek, mint a B-sek. A B-sek csendesebbek, könnyebben kezelhetőek voltak. A B-sek kétszer is megnyerték a szuper csoport vetélkedőt, az A-sok pedig idén a farsangot. Mindkét osztályban kiváló tanulmányi eredmények születtek megyei, sőt országos szintű versenyeken angol, matematika, számítástechnika, szavalóversenyeken. Több diák is kiválóan zenél, állandó résztvevői voltak rendezvényeinknek és a képzőművészet terén is több versenyeredménnyel büszkélkedhettek.

A sport terén is kiemelkedtetek. Kézilabdában – mind a fiúk, mind a lányok eredményesek voltak idén. Iskolánk történetében az eddigi legnagyobb eredményt sportban, az országos első helyet – strandfutballban - is Ti szereztétek meg, melyhez őszintén gratulálunk, minden tanár és diák szurkolt Nektek és nagyon büszkék vagyunk Rátok. (Szerk.: Azóta kispályás labdarúgásban is bajnokok lettek a fiúk.)

Hiányozni fogtok! Az utolsó két évben közel voltatok hozzánk, nap mint nap találkoztunk, helyesebben fogalmazva óráról, órára. De ha nem voltunk együtt, akkor is hallottunk Benneteket. Hányszor mentünk ki az irodákból, hogy az örömtökben osztozzunk, vagy hogy kicsit csitítsunk vagy fegyelmezzünk benneteket. Ezen utóbbiakat azonban hamar elfelejtjük, csak a jóra emlékezünk. ...

Útjaink, hamarosan elválnak, de hiszek benne, hogy hamarosan valahol ismét keresztezni fogják egymást. Kassák Lajost idézve „*Aki elment, az elment, de aki egyszer nálunk volt, az többé sohasem mehet el tőlünk egészen.*” Hiszen senkit nem tudunk és nem is akarunk elfelejteni. Örültünk sikereiteknek, átéreztük a kudarcok okozta fájdalmaitokat, a bánatokat. Ahogy születitek is. Most Önöknek, kedves Szülők köszönöm azt, hogy támogatták munkánkat, hogy mellettünk álltak. Köszönöm a biztatást, a segítséget, az önfeláldozást, melyet gyermekeikért tettek. Bízom benne, ezt ők is értékelik.

Köszönöm kollégáimnak is, hogy segítették diákjainkat e napig eljutni, köszönöm mindazt a törődést, szeretetet, aggodást, amit a nyolc év alatt kaptak gyermekeink. A mi megbízásunk ezennel véget ért.

Útravalóul azt kívánom Nektek Ballagók, hogy amit az A osztályosok búcsúdalában hallottunk, teljesüljenek, de különösen az: „Arra születünk, hogy tiszta szívvel szerethessünk, boldogok legyünk” – így legyen!”

Az ünnepi gondolatok után a végzős diákok Nyári Virág, Cséri Alexandra, Vass Zoárd, Bódi Luca, Dóczi Barbara és Smolczer Zoltán előéneklésével elénekelték a Hooligans Küzdj az álmodért c. dalát. Ezt követően az A osztályosok képviselőjében Vincze Flóra és Frigy Bence, a B-sek képviselőjében pedig Kancsal Alina és Maráci József ünnepélyesen átadták igazgatóasszonynak a tablójukat. A sportcsarnokot is érintve vonultak ki az ünnepeltek az iskola épülete elé, ahonnan a kék és bordó lufikra tűzött üzeneteiket küldték el az éterbe, s ezzel végérvényesen is elbúcsúztak az általános iskolától.